

Så är årets pjäs på Raseborgs sommar-teater: En påse femtiotalskarameller med alla smaker

Klockkolar, moralpanik, Elvis och ett stänk av Shakespeare bäddar för en fullträff på Raseborgs sommar-teater. Allt sitter precis rätt — från scenografi och kläder till rollbesättning och musik.

MUSIKALER

All shook up på Raseborgs sommar-teater är produktionen där allt sitter rätt. CHRIS SENN

Mira Strandberg mira.strandberg@vastranyland.fi

01.07.2022 12:53 UPPDATERAD 01.07.2022 14:12

Att ta sig an en musikal som baserar sig på musik av en legend som Elvis är ingen liten utmaning. När storyn dessutom har vissa likheter med *Footloose* som spelades på samma scen för fem år sedan, och är en ungdomsmusikal som *West Side Story* för fyra år sedan, är mina förväntningar inte särskilt höga inför premiären på *All Shook up* på Raseborgs sommar-teater.

Men sällan har min förhandsinställning kommit så totalt på skam. Så fort ensemblen gör entré, tar sina första danssteg och börjar sjunga är det bara

glädjerysningar som gäller hela kvällen. Det här är produktionen där allt sitter rätt och styrkan ligger i den perfekt valda ensemblen. **Christer Romberg** gör en lagom slipad 50-talsrebell och levererar Elviskänsla med smäktande röst — föga oväntat när man heter Romberg. Hans Chad är en rockande lösdrivare som ruskar om i den lilla staden där borgmästaren håller hårt på moral och vill stifta anständighetslagar för att hålla invånarna i styr, och han gör rollen mycket väl.

Jennifer Karlsson gör mekanikertjejen Nathalie och Christer Romberg rockrebellen Chad i musikalen All Shook up på Raseborgs sommartheater.

CHRIS SENN

Men den verkliga smällen är att det här på inga sätt är en enmansshow. Det här är produktionen där stjärnorna bara väller fram ur scenografin. **Jennifer Karlsson** gör en suverän rollprestation som både mekanikern Nathalie och den tuffa killen Ed. Sången, mimiken, gesterna och både de manliga och kvinnliga dragen sitter perfekt när leken med könsroller i äkta Shakespeareanda sätter in. **Filip Rosengren** gör en avväpnande tafatt men charmant Dennis, olyckligt kär i Nathalie, som är kär i Chad, som är kär i... ja, ni fattar. Triangelndrama är bara förnamnet — här blir förvecklingarna mycket mer invecklade än så.

De dolda talangerna stiger fram

Ove Molander och Mikaela Ståhl-Kokkola är Jim och Sylvia, ensamma själar som har motsatta överlevnadsstrategier. **CHRIS SENN**

De positiva överraskningarna bara fortsätter. När **Mikaela Ståhl-Kokkola**, till vardags barnledare i Kyrksläotts svenska församling, tar ton som barägaren Sylvia, är häpnaden total — varför har hennes fantastiska jazzröst varit höljd i dunkel så här länge? Ståhl-Kokkola sjunger som en hel diva, och hennes vackra klang för tankarna till rökiga bluesbarer och fjäderboor. Också hennes skådespelartalanger är strålande - ingen kunde tro att detta är hennes scendebut. Henne vill vi både höra och se mera av i framtiden. **Ove Molander** gör rollen som änkemannen Jim med kärlekshunger med värme och glimten i ögat, en roll som hans mer klassiska dansbandsröst passar perfekt för. **Patricia Korenius** borgmästare med moralpanik är den perfekta prussiluskan med **John Voutila** som humoristisk sidekick.

Överlag är ensemblen otroligt duktig och både spelar, dansar och sjunger så man glömmer att det här är en amatörproduktion. Koreografin (gjord av **Catrine Krusberg**), scenografin av **Mimmi Resman** och dräkterna av **Anita Sandholm** ger den perfekta inramningen och stöder stämningen på scen

ypperligt. Klockkjolarna svänger i takt med *Hound Dog* och jukeboxen knastrar så det står härliga till.

Många finurliga detaljer ger årets pjäs på Raseborgs sommar-teater en guldkant. Till exempel när en del av ensemblen poserar som statyer och en av dem till och med vacklar fram och åter som en staty när hon blir knuffad. **CHRIS SENN**

Det här är inte pjäsen man ser för storyn. Berättelsen om en rebell som intar en småstad och förvandlar allt till en happy end är ingalunda originell. Men musikalen av **Joe di Pietro** lyckas väva in tillräckligt många roliga förvecklingar och förväxlingar för att det ska bli en kompott av mycket humor och lite allvar. Musiken är förstås legendarisk tack vare Elvis stjärnglans, men tolkningarna på scen är originella och arrangemangen påhittiga. Och de proffsiga musikerna under ledning av **Felix Lönnqvist** har inga problem att fylla de stora skorna. Regissör **Riddo Ridberg** kan gratulera sig själv och sin ensemble till en fullträff. **Det här är sommar-teater när det är som bäst. Se den.**